

พุทธประวัติ

เป้าหมายการเรียนรู้ประจำหน่วยที่ ๑

เมื่อเรียนจบหน่วยนี้ นักเรียนจะมีความรู้ ความสามารถต่อไปนี้

ส ๑.๑ ป. ๑/๑ บอกพุทธประวัติหรือประวัติของศาสดาที่ตนนับถือโดยสังเขป

ส ๑.๑ ป. ๑/๒ ชื่นชมและบอกแบบอย่างการดำเนินชีวิตและข้อคิดจากประวัติสาวก ชาดก เรื่องเล่า และศาสนิกชนตัวอย่างตามที่กำหนด

แนวคิด

พุทธประวัติ คือ ประวัติของพระพุทธเจ้าศาสดาของพระพุทธศาสนา เป็นเรื่องที่ชาวพุทธต้องศึกษาเรียนรู้ให้เข้าใจ เกิดศรัทธาเลื่อมใส ความภาคภูมิใจ ตระหนักถึงคุณค่า และนำพุทธจริยาวัตรมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

สาระการเรียนรู้

๑ พุทธประวัติ

๒ พุทธสาวก

๓ ชาดก

คำถามนำบทเรียน

เพราะเหตุใดตอนที่พระพุทธเจ้าประสูติจึงมีดอกบัว ๗ ดอกมารองรับ

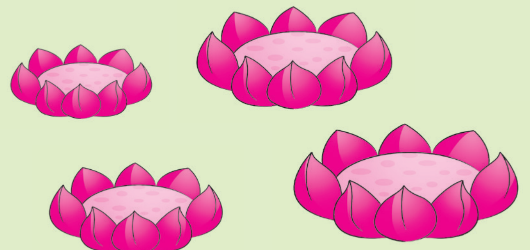

๑ พุทธประวัติ

พุทธประวัติ คือ ประวัติของพระพุทธเจ้า ศาสดาของพระพุทธศาสนา ในชั้นนี้กำหนดให้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธเจ้า ซึ่งมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

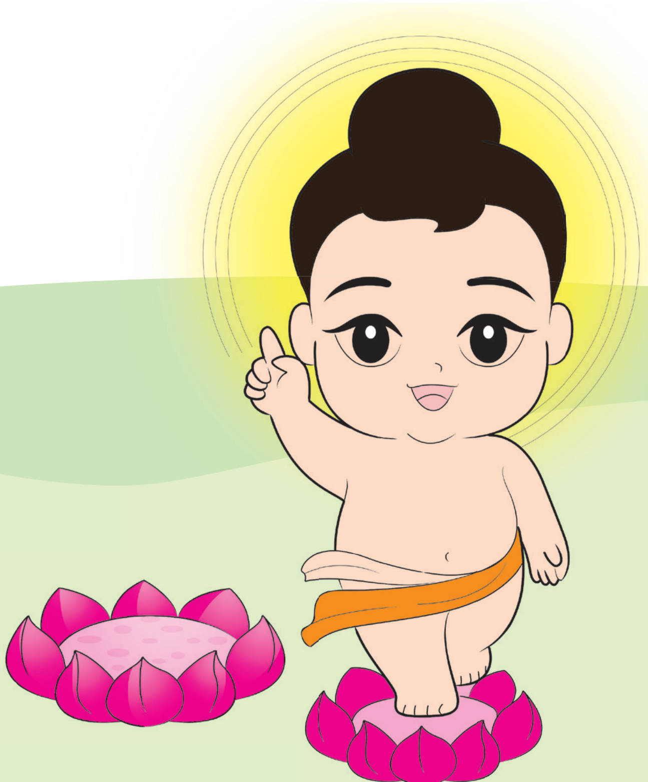

พระพุทธเจ้า
ทรงมีพระนามเดิมว่า
“สิทธัตถะ”
แปลว่า ผู้สำเร็จ
สมหวังอย่างประสงค์

พระองค์เป็นพระราชโอรสของพระเจ้าสุทโธทนะและพระนางสิริมหามายา กษัตริย์เมืองกบิลพัสดุ์ ทรงประสูติเมื่อวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (ก่อน พ.ศ. ๘๐ ปี) ณ อุทยานลุมพินี (ปัจจุบันเรียกว่า "รุมมินเด" ตั้งอยู่ที่ประเทศเนปาล) ระหว่างพระราชมารดาเสด็จไปประสูติกาลที่เมืองเทวทหะ ที่เป็นบ้านเมืองเดิมตามประเพณีของอินเดียโบราณที่สตรีต้องกลับไปคลอดที่บ้านเดิมของตน

สถานที่ประสูติ
ในประเทศเนปาล

หลังประสูติได้ ๓ วัน อสิตดาบส หรือกาฬเทวิลดาบส เข้าถวายพระพร และได้ทำนายพระลักษณะของพระราชกุมารไว้ ๒ ประการ คือ

๑ หากอยู่ครองเรือนจะได้เป็นพระราชาผู้ยิ่งใหญ่

๒ หากออกผนวชจะได้ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลก

หลังประสูติได้ ๕ วัน พระเจ้าสุทโธทนะ พระราชบิดาทรงให้จัดพิธีขนานพระนามและทำนายพระลักษณะ โดยเชิญพราหมณ์จำนวน ๑๐๘ ท่าน มาประกอบพิธี ผลปรากฏว่า พราหมณ์ทั้งหมดพร้อมใจกันถวายพระนามพระราชกุมารว่า “สิทธัตถะ” จากนั้นได้เชิญพราหมณ์จำนวน ๘ ท่าน ทำพิธีทำนายพระลักษณะ พราหมณ์ ๗ ท่านแรกทำนายไว้ ๒ ประการ (เหมือนอสิตดาบส) ส่วนพราหมณ์อีก ๑ ท่านชื่อว่า “โกณฑัญญะ” ได้ทำนายพระลักษณะประการเดียวว่า “พระกุมารจะออกผนวช และจะได้ตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลก”

หลังประสูติได้ ๗ วัน พระราชมารดาสิ้นพระชนม์ พระราชบิดาได้มอบหมายให้พระนางปชาบดีโคตมี พระขนิษฐภคนี (น้องสาว) ของพระนางสิริมหามายารับอุปการะต่อมา

พระชนมายุได้ ๗ พรรษา ทรงเข้ารับการศึกษาในสำนักของครูวิศวามิตร ทรงสำเร็จการศึกษาที่เรียกว่า “ศิลปศาสตร์ ๑๘ ประการ”

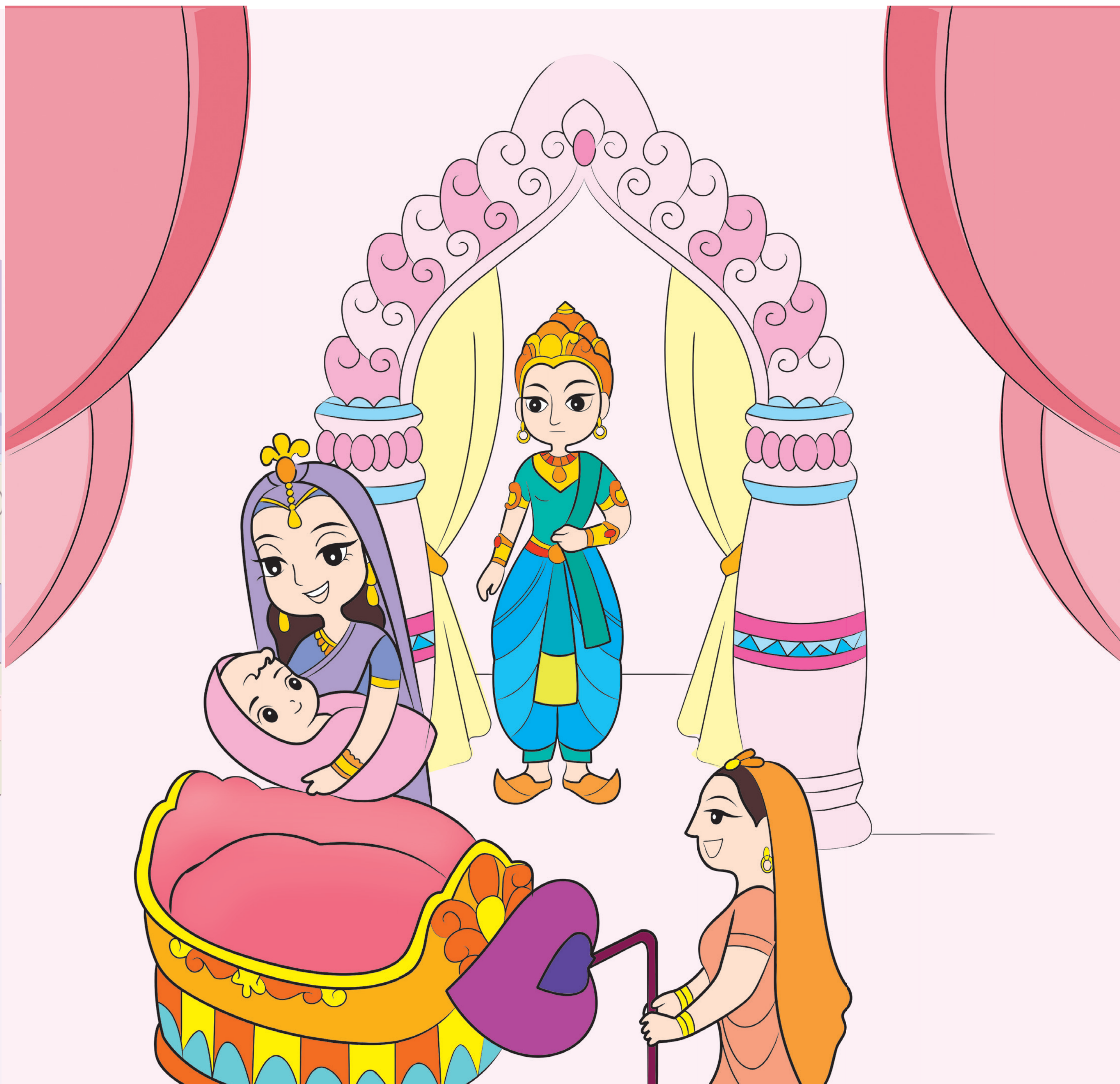

พระชนมายุได้ ๑๖ พรรษา ทรงเข้าพิธีอภิเษกสมรสกับพระนางยโสธรา หรือพิมพา มีพระราชโอรสพระองค์หนึ่ง ทรงพระนามว่า **“ราหุล”** แปลว่า **“บ่วง”** หรือ **“ห่วง”**

พระชนมายุได้ ๒๙ พรรษา ทรงเสด็จออกผนวช เพื่อแสวงหาทางพ้นทุกข์ตามพระประสงค์ของพระองค์

ภายหลังเสด็จออกผนวช ทรงเข้ารับการศึกษาในสำนักอาจารย์อาฬารดาบส และอาจารย์อุทกดาบส ตามลำดับ แต่ทรงค้นพบว่าวิชาในสำนักของอาจารย์ทั้งสองยังไม่ใช่ และไม่ช่วยให้พระองค์ค้นพบหนทางพ้นทุกข์ได้ ทรงลาอาจารย์ทั้งสองมาศึกษาปฏิบัติด้วยพระองค์เอง โดยเริ่มจากการทำ **"ทุกรกิริยา"** (การกระทำที่ทำได้ยาก) ขั้นสูงสุด ๓ วิธี คือ

๑ การกดฟัน คือ เอาฟันด้านบนกดฟันด้านล่าง

๒ การกลั้นลมหายใจเข้า-ออก

๓ การอดอาหาร

เมื่อบำเพ็ญได้ระยะหนึ่งทรงค้นพบว่า ไม่ใช่ทางพ้นทุกข์ ทรงเลิกแล้วหันมาบำเพ็ญเพียรทางจิต (ทำสมาธิภาวนา)

ระหว่างที่ทรงบำเพ็ญทุกรกิริยา มีนักบวชกลุ่มหนึ่งเรียกว่า **"ปัญจวัคคีย์"** คอยดูแล แต่หลังจากที่พระองค์ทรงเลิกบำเพ็ญทุกรกิริยา ก็พากันหนีจากไปอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เมืองพาราณสี เพราะต่างเห็นว่าพระองค์ไม่มีโอกาสได้ตรัสรู้

พระชนมายุได้ ๓๕ พรรษา ทรงค้นพบทางพ้นทุกข์ ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ด้วยการบำเพ็ญสมาธิภาวนา ณ โคนต้นโพธิ์ ริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา เมืองพาราณสี เมื่อวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ (ก่อน พ.ศ. ๔๕ ปี)

พระชนมายุได้ ๘๐ พรรษา เสด็จดับขันธปรินิพพาน เมื่อวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ที่สาลวโนทยาน เมืองกุสินารา (ก่อน พ.ศ. ๑ ปี) ภายหลังเสด็จออกสั่งสอนประชาชนได้ ๔๕ ปี

สถานที่ปรินิพพาน
ในประเทศอินเดีย

จากพุทธประวัติโดยสังเขปที่กล่าวมา จะพบว่า **วันประสูติ วันตรัสรู้** และ**วันปรินิพพาน** ตรงกัน คือ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ชาวพุทธจึงถือเอาวันนี้เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาวันหนึ่ง เรียกว่า **"วันวิสาขบูชา"** ตามที่องค์การยูเนสโก ประกาศยกย่องให้เป็นวันสำคัญสากลของโลก เรียกว่า **VESAK DAY**

วันประสูติ ตรัสรู้ ปรินิพพาน
เรียกว่า "วันวิสาขบูชา" VESAK DAY

ประสูติ

ตรงกับ
วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖
ที่สวนลุมพินี

ตรัสรู้

ตรงกับ
วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖
ที่ริมแม่น้ำเนรัญชรา

ปรินิพพาน

ตรงกับ
วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖
ที่สาลวโนทยาน

กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

ร่วมคิด ร่วมทำ ย้ำทวนความรู้

ตอนที่ ๑ ร่วมคิด ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เรื่อง พุทธประวัติ “ชอบตอนไหน เล่าให้ฟังหน่อย”

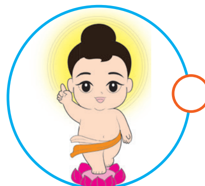
ตอนที่ ๒ ร่วมทำ ใบงาน “แต้มสี เติมความดี”

ให้นักเรียนระบายสีพระพุทธรูปให้ถูกต้องและสวยงาม (ครูเตรียมใบงาน) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ

- ⭐⭐⭐ ๓ ดาว สำหรับนักเรียนที่ระบายสีได้ถูกต้องและสวยงาม
- ⭐⭐ ๒ ดาว สำหรับนักเรียนที่ระบายสีไม่ถูกต้อง
- ⭐ ๑ ดาว สำหรับนักเรียนที่ร่วมกิจกรรม

ตอนที่ ๓ ย้ำทวนความรู้ ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่ภาพกับข้อความให้ถูกต้อง

○ ประสูติ

○ ตรัสรู้

○ ปรินิพพาน

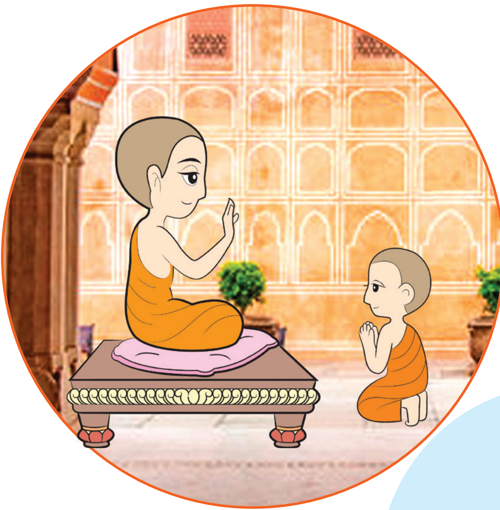
๒ พุทธสาวก

สามเณรบัณฑิต

สามเณรบัณฑิต เป็นบุตรในครอบครัวอุปัฏฐาก (อุ-ปัด-ถาก) พระสารีบุตร ขณะที่มารดาของท่านตั้งครรภ์ เกิดอาการแพ้ครรภ์แปลก ๆ คือ ต้องการทำบุญ ทางครอบครัวได้นิมนต์พระสารีบุตร พร้อมด้วยพระสงฆ์จำนวนมากมารับอาหารบิณฑบาต ปรากฏว่าหลังจาก ได้ทำบุญแล้วอาการแพ้ครรภ์ของมารดาท่านก็หายไป

สามเณรบัณฑิตบวชเมื่ออายุได้ ๗ ปี โดยมีพระสารีบุตรเป็นผู้บวชให้ กิจวัตรประจำวัน คือ ช่วงเช้าออกบิณฑบาต กลางวันศึกษาเล่าเรียน กลางคืนปฏิบัติสมาธิภาวนา ซึ่งสามเณรก็ทำได้โดยมิขาดตกบกพร่อง

วันหนึ่งขณะออกบิณฑบาตติดตามพระสารีบุตร สามเณรบัณฑิตเห็นชาวนากำลังชักน้ำจากเหมืองเข้าสู่ที่นาของตน ด้วยความสงสัยจึงถามพระสารีบุตรว่า “น้ำมีชีวิตจิตใจหรือไม่”

พระสารีบุตรตอบว่า “น้ำไม่มีชีวิตจิตใจ”

สามเณรบัณฑิตคิดใคร่ครวญว่า “คนสามารถชักน้ำที่ไม่มีชีวิตจิตใจให้ไหลไปยังที่ที่ตนเองต้องการได้ แต่ทำไมคนจึงไม่สามารถชักหรือบังคับจิตใจของตนได้”

อีกครั้งหนึ่งขณะที่ออกบิณฑบาต สามเณรบัณฑิตได้พบเห็นช่างไม้กำลังดัดไม้ให้ตรงเพื่อทำเป็นลูกศร จึงถามพระสารีบุตรว่า "ลูกศรมีชีวิตจิตใจไหม"

พระสารีบุตรตอบว่า "ไม่มี"

สามเณรคิดใคร่ครวญต่อว่า "ไม้ไม่มีชีวิตจิตใจ คนสามารถนำมาดัดให้ตรงเพื่อทำเป็นลูกศรได้ แต่ทำไมคนไม่สามารถบังคับจิตใจของตนได้"

ต่อมาเห็นช่างเกวียนกำลังถากไม้ให้โค้งเพื่อทำล้อเกวียน จึงถามพระสารีบุตรว่า "สิ่งของที่พวกเขากำลังทำมีชีวิตจิตใจไหม"

พระสารีบุตรตอบว่า "ไม่มี"

ต่อมาสามเณรบัณฑิตได้แจ้งความประสงค์ของตนต่อพระสารีบุตรว่าต้องการปฏิบัติธรรม ขอให้ท่านช่วยสอนและแนะนำวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องให้ จากนั้นได้ลงมือปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดโดยมีพระสารีบุตรคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่นานสามเณรบัณฑิตก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

คุณธรรมที่ควรถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

คุณธรรมที่ถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตจากประวัติของสามเณรบัณฑิต คือ

๑ เป็นเด็กดี ไม่ดื้อรั้น เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนของพ่อแม่และครูอาจารย์

๒ เป็นเด็กขยัน โดยทำหน้าที่ของตนได้อย่างสมบูรณ์ไม่มีขาดตกบกพร่อง

๓ เป็นเด็กฉลาด ช่างสังเกต ซักถามเพื่อหาความรู้และตอบข้อสงสัยของตนเอง

๔ เป็นเด็กช่างคิด พยายามหาเหตุผลว่าทำไมจึงเป็นอย่างนั้นเพื่อค้นหาความจริง

กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

ร่วมคิด ร่วมทำ ย้ำทวนความรู้

ตอนที่ ๑ ร่วมคิด ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงประวัติของสามเณรบัณฑิต ว่ามีลักษณะเด่นอย่างไร

ตอนที่ ๒ ร่วมทำ เมื่อเรียนเรื่องสามเณรบัณฑิตจบแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันบอกว่า สามเณรบัณฑิตมีคุณธรรม (เก่ง) เรื่องใดบ้าง

ตอนที่ ๓ ย้ำทวนความรู้ ให้นักเรียนเขียน ✔ หน้าข้อความที่ถูก และเขียน ✗ หน้าข้อความที่ผิด

- สามเณรบัณฑิตเป็นลูกของพระสารีบุตร
- พระสารีบุตรเป็นคนบวชให้สามเณรบัณฑิต
- แม่ของสามเณรบัณฑิตแพ้ท้องอยากทานของเปรี้ยว
- สามเณรบัณฑิตเป็นเด็กช่างสังเกตและสงสัยว่า ทำไมคนจึงบังคับจิตใจตนเองไม่ได้

๓ ชาดก

ชาดก เป็นเรื่องเล่าการบำเพ็ญบารมีในอดีตชาติของพระพุทธเจ้า ในชั้นนี้กำหนดเรียนเรื่อง สุวรรณสามและวัณณุปถชาดก ดังมีรายละเอียด ตามลำดับคือ

สุวรรณสามชาดก

สุวรรณสาม เป็นบุตรของฤๅษีตาบอดอาศัยอยู่ในป่าชานเมืองพาราณสี สุวรรณสามได้ชื่อว่าเป็นเด็กดีเชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่ เป็นเด็กกตัญญู ดูแลพ่อแม่ที่ตาบอด และเป็นเด็กที่มีเมตตา เพราะไม่ว่าจะไปไหนจะมีฝูงสัตว์น้อยใหญ่ติดตามเสมอ

วันหนึ่ง ขณะที่สุวรรณสามกำลังตักน้ำอยู่ริมฝั่ง พอดีกับที่พระราชาเมืองสาวัตถีพระนามว่า “กบิลยักขราช” (กะ-บิน-ยัก-ขะ-ราด) เสด็จพร้อมด้วยบริวารออกล่าสัตว์ผ่านมา ทรงเห็นฝูงสัตว์อยู่ริมฝั่งแม่น้ำจำนวนมาก จึงยิงลูกศรไปหมายฆ่าสัตว์ป่า แต่ลูกศรพลาดไปโดนสุวรรณสามล้มลง ก่อนหมดสติสุวรรณสามได้กล่าวออกมาว่า “เราไม่เคยเป็นศัตรูหรือคิดร้ายใคร ใครกันหนอมาแอบซุ่มยิงเรา เขายิงเราเพื่ออะไรหนอ เนื้อของเราก็กินไม่ได้ หนังของเราก็ใช้ประโยชน์ไม่ได้ ท่านเป็นใคร ออกมาพบเราเถิดอย่าแอบซุ่มอยู่เลย”

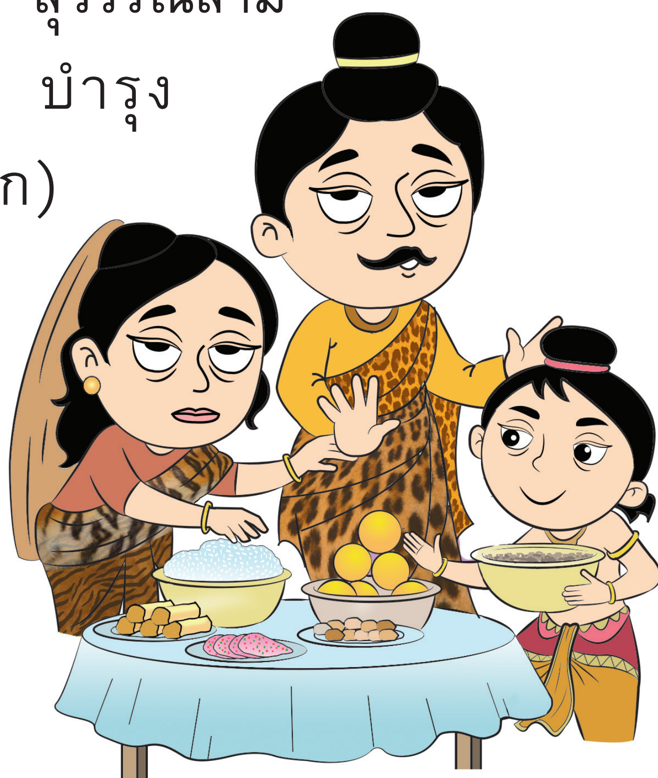

พระเจ้ากบิลยักขราชทรงตกพระทัยพบว่า ตนยิงพลาดโดนมนุษย์ จึงถามสุวรรณสามว่าเป็นใคร บิดามารดาอยู่ที่ไหน สุวรรณสามได้เล่าเรื่องทั้งหมดให้พระราชาฟัง และกราบทูลให้พระองค์ช่วยดูแลบิดามารดาที่ตาบอดแทนตนด้วย พระราชาทรงรับคำและนำสุวรรณสามไปพบบิดามารดาแล้วตรัสเรื่องทั้งหมดให้ทราบ

ฝ่ายบิดามารดาของสุวรรณสามทราบว่าลูกชายของตนบาดเจ็บสาหัสและสลบไปจึงทำการรักษาและตั้งจิตอธิษฐานโดยอ้างความดีที่ตนทำและความดีความกตัญญูและความมีเมตตาของสุวรรณสาม ช่วยให้ฟื้นและหายจากอาการบาดเจ็บ จากนั้นไม่นานสุวรรณสามฟื้นคืนสติ ยังความปลาบปลื้มปีติยินดีแก่บิดามารดา รวมถึงพระราชาที่ทอดพระเนตรอยู่

หลังจากหายดีแล้ว สุวรรณสามก็ยังทำหน้าที่ลูกที่ดี บำรุงอุปัฏฐาก (อุ-ปัด-ถาก) เลี้ยงดูบิดามารดาตราบจนท่านทั้งสองสิ้นอายุขัย

ฝ่ายพระราชากบิลยักขราช ทรงเศร้าสลดสังเวชกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการกระทำของพระองค์ ทรงปวารณาตนเลิกการฆ่าสัตว์ตลอดชีวิต

คุณธรรมที่ควรถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

คุณธรรมที่ควรเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตจากประวัติของสุวรรณสามชาดก ดังนี้

๑ เป็นเด็กดี เชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่

๒ เป็นเด็กกตัญญู ช่วยเหลือดูแลพ่อแม่

๓ เป็นเด็กมีเมตตา รักใคร่เอ็นดูช่วยเหลือสัตว์

๔ เป็นเด็กอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่แสดงความโกรธหรืออาฆาตแม้คนที่ทำร้ายตน

วัณณุปถชาดก

วัณณุปถชาดก เป็นเรื่องราวของพ่อค้าผู้มีความเพียรพยายาม ไม่ยอมแพ้ต่อความยากลำบาก เรื่องมีอยู่ว่า

ในอดีตมีพ่อค้าชาวเมืองพาราณสี จัดกองเกวียนคาราวานสินค้าออกเดินทางค้าขายยังดินแดนต่าง ๆ การเดินทางครั้งนี้ต้องผ่านทะเลทรายที่ร้อนระอุ จึงต้องเดินทางในตอนกลางคืนเท่านั้น โดยอาศัยต้นหนดูดวงดาวกำหนดทิศทางในการเดินทาง

การเดินทางที่ยากลำบากเหลืออีกเพียงคืนเดียวก็จะถึงเมืองเป้าหมาย ทุกคนดีใจพากันเฉลิมฉลองขนเสบียงออกมาใช้จนหมด เพราะประมาทพากันคิดว่าพรุ่งนี้ก็ถึงเป้าหมายแล้วไม่จำเป็นต้องสะสมอีกต่อไป

คืนนั้นหลังจากรับประทานอาหารเย็นเสร็จกองเกวียนคาราวานสินค้าก็ออกเดินทางโดยมีต้นหนนำทางเช่นทุกวัน แต่ด้วยความเหนื่อยล้าทำให้ต้นหนเผลอหลับ พอฟ้าสางทุกคนตกใจเมื่อพบว่าพวกตนเดินทางวนกลับมายังจุดเดิม ต่างพากันหมดหวังท้อแท้ คิดว่าจะมีชีวิตรอดได้อย่างไรในทะเลทรายที่ร้อนระอุ เสบียงข้าวปลาอาหารก็ใช้ไปหมดแล้ว

นายกองเกวียนคิดว่า เราเป็นผู้นำหากเราท้อแท้หมดหวังไปอีกคน ทุกคนจะต้องลำบากและพากันอดตายบนผืนทะเลทรายนี้ จึงออกเดินสำรวจหาแหล่งน้ำ มาพบกอหญ้าเขียวชอุ่มขึ้นอยู่ เขารู้ทันทีว่าใต้กอหญ้านี้ต้องมีแหล่งน้ำ จึงไปบอกและขอให้ทุกคนมาช่วยกันขุด เมื่อขุดลึกลงไปกลับพบแต่แผ่นหินไม่พบแหล่งน้ำดังหวัง ทำให้บริวารท้อแท้มากขึ้น แต่ด้วยความเชื่อมั่น นายกองเกวียนได้ปลุกปลอบใจให้ทุกคนมีกำลังใจ และขอให้ทุกคนช่วยกันขุดต่อไป ทันทีที่แผ่นหินถูกทุบแตก สายน้ำได้พวยพุ่งออกมา ทุกคนยินดีปรีดา พากันกินดื่ม ชำระล้างร่างกาย วัวควายเทียมเกวียนก็ได้อาศัยน้ำประทังชีวิต คืนนั้นกองเกวียนก็ออกเดินทางและถึงเป้าหมาย ทำการค้าจนสำเร็จและเดินทางกลับเมืองพาราณสีอย่างปลอดภัย

คุณธรรมที่ควรถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

คุณธรรมที่ควรเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตจากชาดกเรื่อง **วัณณุปถชาดก** ดังนี้

๑ **ความพยายาม**
ไม่ยอมแพ้ต่อความยากลำบาก

๒ **ความสามัคคี**
ความรักความสามัคคีนำไปสู่ความสำเร็จ

๓ **ความเป็นผู้นำ**
ผู้นำที่ดีต้องเข้าใจ เห็นใจ พร้อมสู้ไปกับทีมงานทุกคน

๔ **มีเป้าหมาย**
มีจิตใจแน่วแน่ มุ่งตรงต่อเป้าหมายไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

ร่วมคิด ร่วมทำ ย้ำทวนความรู้

ตอนที่ ๑ ร่วมคิด ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เรื่อง "ชาดกเรื่องที่ชอบ" พร้อมให้เหตุผลว่า "ชอบเพราะอะไร"

ตอนที่ ๒ ร่วมทำ แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม ให้แสดงบทบาทสมมุติดังนี้ **กลุ่มที่ ๑ เรื่อง สุวรรณสามชาดก กลุ่มที่ ๒ เรื่อง วัณณุปถชาดก** โดยครูสังเกตและให้คะแนนดังนี้

★★★ **๓ ดาว** สำหรับกลุ่มที่แสดงได้ดี ถูกต้อง

★★ **๒ ดาว** สำหรับกลุ่มที่แสดงได้ดี แต่ไม่ถูกต้อง

★ **๑ ดาว** สำหรับนักเรียนที่ร่วมกิจกรรม

ตอนที่ ๓ ย้ำทวนความรู้ ให้นักเรียนเขียน ✔ หน้าข้อความที่ถูก และเขียน ✗ หน้าข้อความที่ผิด

๑ สุวรรณสามตาบอดทั้งสองข้าง

๒ สุวรรณสามเป็นเด็กดื้อรั้นจึงถูกพระราชายิงด้วยลูกศร

๓ พระราชาตั้งใจยิงสุวรรณสามเพราะคิดว่าเป็นกวาง

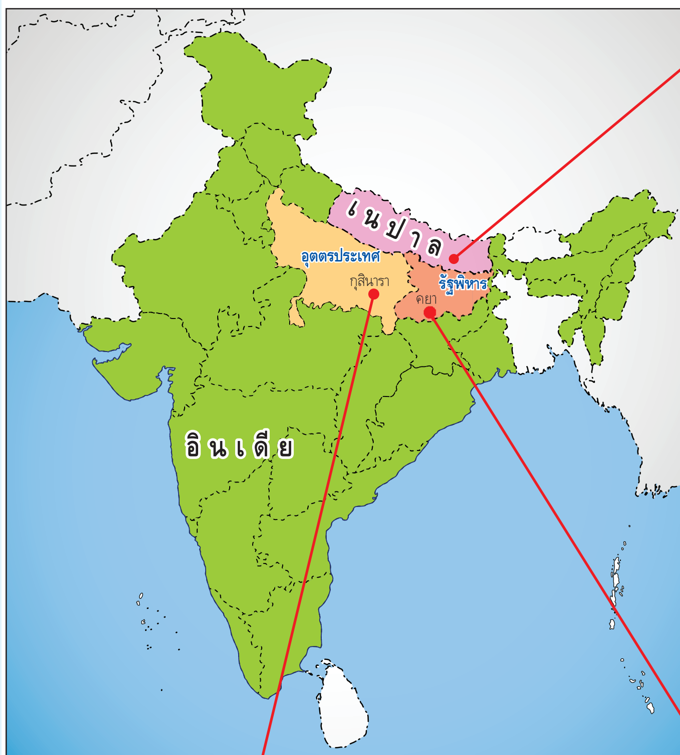
๔ นายกองเกวียน คือ คนขับเกวียน

๕ สมัยก่อนใช้การดูดาวกำหนดทิศทางในการเดินทาง

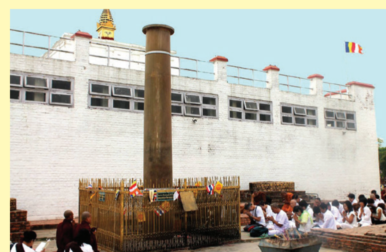
พุทธประวัติ

สรุปสาระสำคัญ

สถานที่ประสูติ : ประเทศเนปาล

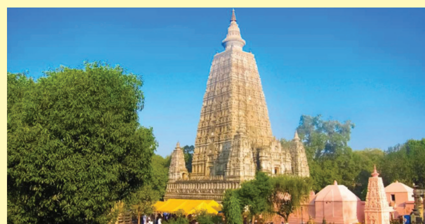
พระพุทธเจ้ามีพระนามเดิมว่า **สิทธัตถะ** ทรงประสูติ เมื่อวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ที่สวนลุมพินี ปัจจุบันอยู่ที่ประเทศเนปาล

สถานที่ปรินิพพาน : ประเทศอินเดีย

พระพุทธเจ้าปรินิพพานในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ที่ป่าสาละเมืองกุสินารา รัฐอุตตรประเทศ ประเทศอินเดีย

สถานที่ตรัสรู้ : ประเทศอินเดีย

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ปัจจุบันอยู่ในเมืองคยา รัฐพิหาร ประเทศอินเดีย

พุทธสาวก

สามเณรบัณฑิต ❖ คุณธรรมที่ควรเป็นแบบอย่าง ขยัน ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

มีนา ทำการบ้านด้วยตนเอง หากไม่ทราบ มีนาชอบที่จะซักถามเพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น และทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

ชาดก

สุวรรณสาม ❖ คุณธรรมที่ควรเป็นแบบอย่าง มีความกตัญญู มีจิตใจเมตตาต่อสัตว์

ในวันหยุดแอนมักจะขอให้คุณแม่พาไปให้อาหารปลา

วัณณุปถชาดก ❖ คุณธรรมที่ควรเป็นแบบอย่าง ความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

วันดีและเพื่อนช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ

กิจกรรมส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้

เรื่อง : สำรวจพุทธประวัติ

ขั้นตอนที่ ๑ กำหนดและเลือกหัวข้อ

ครูให้นักเรียนจับสลากบุคคลสำคัญ คำสำคัญ สถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับพุทธประวัติ (สิทธัตถะ กบิลพัสดุ์ มหาปชาบดีโคตมี ผนวช เนรัญชรา พาราณสี ต้นพระศรีมหาโพธิ์ พิหาร กุสินารา ป่าสาละ)

ขั้นตอนที่ ๒ การวางแผน

นักเรียนฝึกการอ่านคำที่นักเรียนจับสลากได้

ขั้นตอนที่ ๓ การปฏิบัติงาน

นักเรียนแบ่งกลุ่มตามหมวดหมู่ของคำที่นักเรียนจับสลากตามเหตุการณ์ ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน

ขั้นตอนที่ ๔ การนำเสนอและประเมินผล

นักเรียนแต่ละกลุ่มอธิบายถึงคำที่นักเรียนจับสลากได้มีความเกี่ยวข้องและมีความสำคัญอย่างไรในพุทธประวัติ

คำถามพัฒนากระบวนการคิด

๑. สิทธัตถะ หมายความว่าอย่างไร

๒. เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะมีพระชนมายุได้ ๗ พรรษา พระองค์ทรงทำสิ่งใด

๓. เพราะเหตุใดเจ้าชายสิทธัตถะจึงตัดสินใจออกผนวช

๔. การบำเพ็ญทุกรกิริยา คือการกระทำอะไรบ้าง และเป็นทางพ้นทุกข์หรือไม่

๕. พระพุทธเจ้าค้นพบทางพ้นทุกข์ด้วยวิธีการใด